

Elég a szóból – cselekedni kell!

Dr. Torgyán 1996 márc. 14-én éles hangú, találó kifejezéseket, költői szimbólumokat használt, melyek aktuálisak és jogosak voltak. „Álliberális férgek rágják édes hazánk... tavasszal féregirtás” kifejezése annak, hogy mindenki vegye tudomásul, igazi demokráciában a gonoszoknak nem lehet szavazati joguk, nem lehet bebeszolásuk a tisztességes emberek dolgába.

Az is figyelemre méltó, hogy igazi jobboldali gondolatok helyett a TV-ben újabban az uszító, lázító hangokat és fasiszta megnyilvánulásokat szeretik közvetíteni, mint pl. az a nevezetes Bánó-csalás volt. Ez a kormánypártok (nem új) választási taktikája, stratégiája.

1. Amekkora az ellenzék hangja, akkora demokrácia van? Nagy hang, nagy demokrácia? Még szélsőjobboldal is van, árpádsávós zászló is! Csurka, Torgyán, Szabó Albert a pusztá létével is a kormánypártokat szolgálja, hiszen, íme, itt a „jobboldali” veszély. Számukra (nem a nemzet számára) valóban itt van, azért kell róla hallgatni, agyonhallgatni, mert amit nem látunk a TV-ben az, ugye, nincs is! Kineveznek tehát a bolsevisták baloldali csoportokat *jobboldalinak, szélsőjobboldalinak*, ezt így keverik állandóan, blöffölnek, hátha bejön valami. Eddig bejött.

2. Szabó Albert felmentésével két legyet ütöttek egy csapásra. Világgá kürtölték jelenlétüket az ünnepeken, és keresztülvitték a gyűlölet törvényt a parlamentben. Ez kellett, ez a pillanat a parlamenti támogatottsághoz és az amerikai–izraeli bólintáshoz, Popper Péter bíróságellenes bábszínházhoz. Ma értesültem róla, hogy Shakespeare darabokat csak **Eörsi István** fordításában fogunk a jövőben látni.

3. Miközben Torgyán a tömeget uszította, Horn Gyula mérsékelt, megfontolt szakértői hangon sajtókonferenciát tartott. Kutya legyek, ha ez nem volt forgatókönyv szerinti! Az ellenzék vadállat, a kormány pedig jószágos szelíd bárányka. A kormány türelmes, elnéző és engedelmes, az ellenzék közönséges rágalmazó és fasiszta. Azaz: *a kormány úgy viselkedik, mint ha jobboldali, az ellenzék pedig mint ha baloldali volna*. Bárki mondhat akár igazságokat, szólhat akár a szegény nép érdekében is. A fent nevezett három pártelnök tehát elhitte, hogy azt csinálhat és mondhat, amit akar. Még korlátozta is önmagát: Csurka lebeszélte híveit a radikalizmusról a TV-beolvasás ügyében. Akár tetszik nekik, akár nem, megmondom: Egyszerre szolgálják a kormányt is és a népet is a rosszban.

Csak bohócok lehetnek a totalitárius, egyirányú szellemi médiaketreben. Pártokra a jövőben senki

se szavazzon, csak függetlenekre! A független jelölteket pedig „meztelenre kell vetkőztetni”. A szavazóhelyiségeket bojkotálni kell, ha az adott választókerületben magyar fajtából képviselőt nem indítanak. Mindaddig érvénytelen maradjon a választás, ameddig magyar jelölt be nem fut. Jó, ha ez nem sokkal a jelölések előtt megeresztett fenyegetéssel is párosul, hátha elgondolkodnak rajta és teljesítik. A jövőben senki se nézzen bennünket Tiborcnak. Ma nincs Endre király, kihez Bánk bán továbbíthatná az ország (Tiborc) panaszát. Némely pártelnök, újságíró úgy tesz, mintha ő volna Bánk. Hagyják abba a panaszkodások és siránkozások közlését, az elégedetlenség levezetését. Mindig beleugranak a képbe, hogy ne lehessen látni tőlük semmit. Mindig kijelölnek egy hamis célpontot, hogy a nép a levegőbe üssön. Majd csak földjára. Vagy megunja.

Jákob törzse tudja, hogy a magyarok a szumirok leszármazottai, ezért jöttek ránk, ezért szemeltek ki a megsemmisítésre, de egyáltalán nem vagyok megijedve, mert tudom, hogy a gonosz a jónak nem árthat, csak önmagának. Pl. most adták el gyárainkat, piacainkat, amikor már úgyis be akartuk szüntetni a modern ipari termelést. Most szüntetik meg a kórházakat, amikor bevezetjük a házi kezelést és az egészséges életmódot. Most korlátozzák az oktatást, amikor már úgy sincs magyar szellemű nevelés. Most papolnak a Bibliáról, amikor egy szavát se hisszük, amikor visszatérünk eredeti vallásunkra. És sorolhatnám.

A gonosz így gyűjtja önmagára menedékhelyét. Popper Péter most találja ki a „szent teret”, amikor már felismertük, hogy a világ szellemiség, tehát nem TÉR. Komoróczy Géza most akar nekünk zsidó őstörténetet írni, amikor mi Isten történelmét kezdjük el írni, amikor nem a kő, réz, bronz, vas eszközök szerint osztjuk fel a múltat.

László Gyula (SOMOGY 1996 2. szám): „...a hatalmi érdekszövetségek nagyjából mindig ugyanazokat a népeket egyesítették...” Csak azonos erkölcsű és azonos nyelvű népeket egyesítettek. A csatlakozások önkéntesek voltak, a magyarokhoz a régmúltban is kulturális és nyelvi vonzódás volt tapasztalható. Sok nem magyar vérű tudósunkat, művészünket a magyar nyelv segített a tudás mélységeibe, magasságaiba. Vannak, akik ezt már be is vallották. Eljön az idő, amikor nagyon banni fogják némelyek, hogy leszakadtak a magyar kultúráról.

Bíró Imre